

శ్రీకృష్ణ - వర్ణనామ

సర్దాలు దూసుకుపోయే బాధకు...
 "ఆ ఆ అమ్మో...!" శక్తినంతా
 కూడదీసి కేకవేసింది. ఆ తర్వాత
 స్వహ తప్పి పడిపోయింది సరస్వతి.
 విషాన్ని గక్కిన సర్దాలు... పడగలు
 ముడుచుకు సర సరా, జర జరా

పొద్దు కనబడదు. ఇల్లు కురవదు.

ఆకాశం మబ్బుల్లో నిండింది. సముద్రంలో అల్పవీడనం
 యేర్పడింది. చలిగాలికి శరీరాలు కొంకర్లు పోతున్నాయి.
 సూది మొనల్లా- అవుడో చినుకూ,
 ఇప్పడో చినుకూ రాలింది.

పాలాల్లో నక్కలు నోళ్లు సాగదీసి చలిగాలిని దూషిస్తున్నాయి. ఊరిలో
 కుక్కలు- పెంట కుప్పలను కాళ్లతో దువ్వుతూ, కుయ్యో కుయ్యోమని
 అరుస్తున్నాయి సన్నగా.

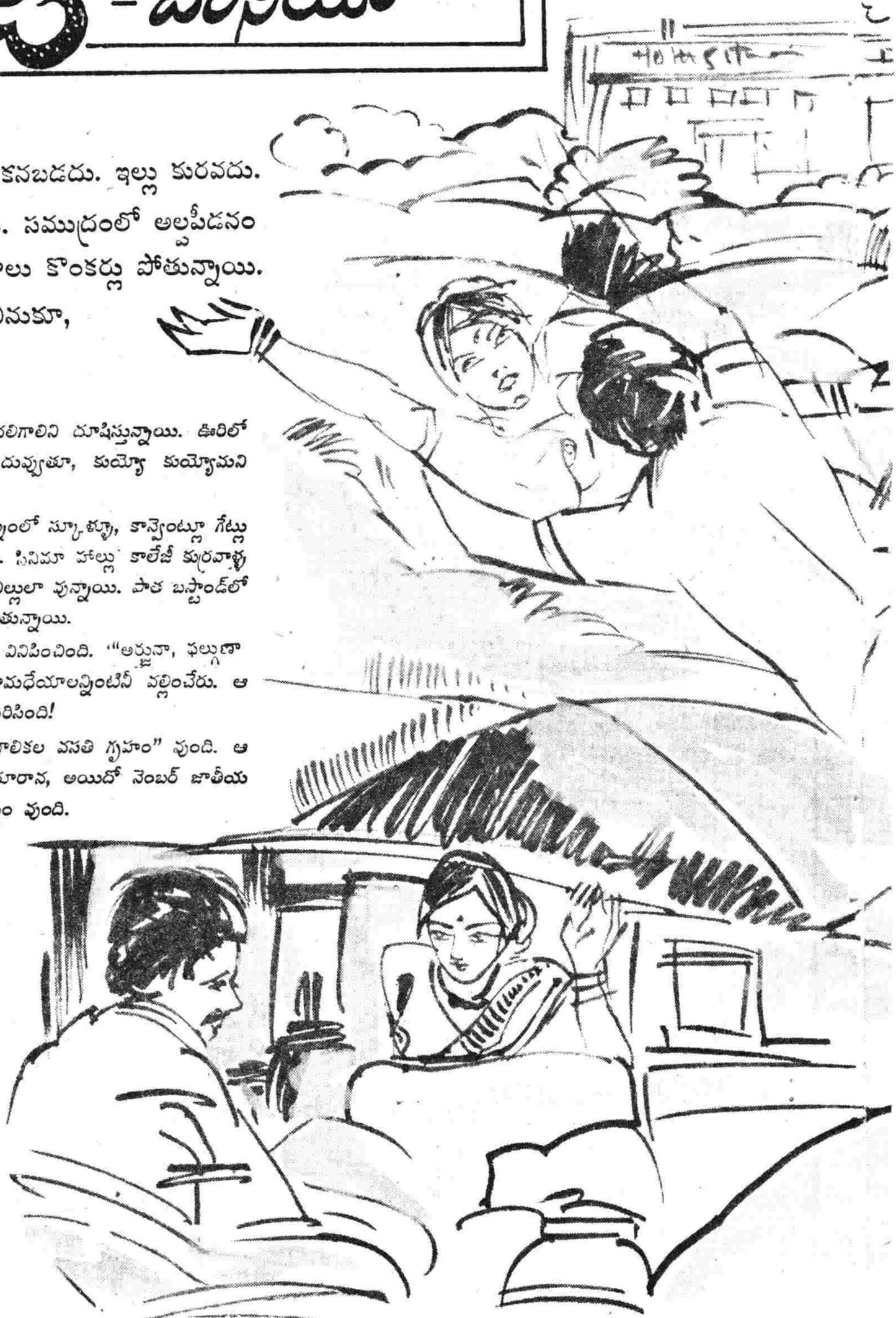
ఊరికి కూతవేటు దూరంలో గల పట్టణంలో స్కూళ్ళూ, కాన్వెంట్లూ గేట్లు
 మూసేసి పిల్లలను ఇళ్లకు పంపేసాయి. సినిమా హాల్లు కాలేజీ కుర్రవాళ్ళ
 తోనూ, నిరుద్యోగుల్లోనూ రంగుల హరివిల్లులా వున్నాయి. పాత బస్టాండ్లో
 బస్లకు బదులు పందులు తిరుగాడుతున్నాయి.

మెరుపు మెరిసి, పిడుగుపాటు శబ్దం వినిపించింది. "అర్జునా, ఫల్గుణా
 కీరీటీ, పార్థా..." ఎవరో అర్జునుని నామధేయాలన్నింటినీ వల్లించేరు. ఆ
 మెరుపు- ఆ ఊరి తోట మీదుగా మెరిసింది!

ఆ తోటకి కిలోమీటరు దూరాన "బాలికల వసతి గృహం" వుంది. ఆ
 వసతి గృహానికి రెండు కిలోమీటర్ల దూరాన, అయిదో నెంబర్ జాతీయ
 రహదారికి కూతవేటు దూరంలో పట్టణం వుంది.

మళ్ళీ మెరుపు మెరిసింది. ఈసారి
 పిడుగుపాటు తోటలోనే అన్నట్లుగా...
 భయంకరంగా ధ్వని విన్పించింది.
 చిరుజల్లుకూ, మబ్బు కమ్మిన చీకటికీ
 అయిదో నెంబర్ జాతీయ రహదారి
 మీద- యెదురు యెదురుగా వచ్చిన
 రెండు లారీలు గుద్దుకున్నాయి. ప్రమా
 దానికి గురయిన లారీల డ్రైవర్ల చావు
 కేకలు- పిడుగుపాటు ధ్వనిలో ముని
 గిపోయాయి.

ఎముకలు నుజ్జు నుజ్జయినాయి.
 పెదిమలూ, బుగ్గలూ... పెనుగా
 ట్లకు గాయాలయినాయి. ఒంటిమీది
 లంగా, జాకెట్ పీలికలైనాయి. గుండె
 లని రాక్షస హస్తాలు నొక్కి నొక్కి
 నలిపివేశాయి. తొడల మధ్యలోకి పెను

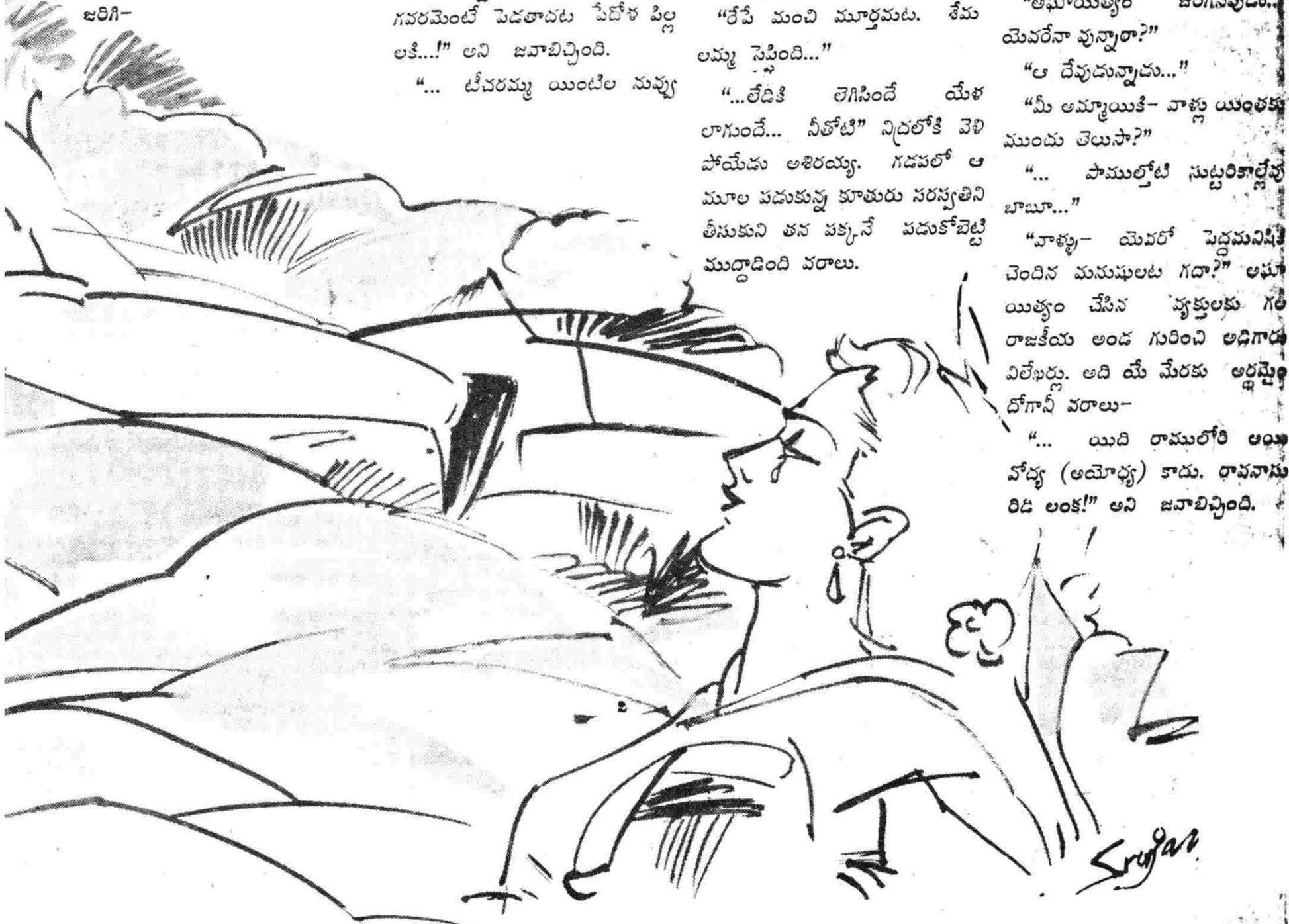
కారెక్కీ పరారయ్యాయి.
 తోటలోంచి గాలి బొయ్యి మని
 యేడుస్తూ సరస్వతి ఆర్తనాదాన్ని
 హస్తల్ దాకా మోసుకొచ్చింది.
 వరండాలో దించేరు.... సరస్వతిని
 మోసుకొచ్చి! ఓ అమ్మాయి- సరస్వతి
 మొహమ్మీద నీళ్ళు చల్లింది. మరో
 అమ్మాయి, విననకరతో... సరస్వతికి
 వినరసాగింది. అందరూ, ఆందోళనగా
 సరస్వతి చుట్టూ మూగారు. క్షతగాత్ర
 యైన లేడిలా పడి వుంది సరస్వతి.
 చుట్టూ నిల్చిన ఆశోకా చెట్లతో ఆ 'బాలి
 కల వసతి గృహం' 'ఆశోక వనం'లా
 వుంది.

ఊరు నిశ్శబ్దంగా వుంది. గుడిసె
 చీకటిగా వుంది. అప్పడే బుడ్డి
 దీపం ఆర్ద్రమంది వరాలు. అందుకో
 సమే ఆత్రంగా చూస్తున్న ఆశిరయ్య -
 చీకటిలోనే చేతులు చాచాడు వరాలు
 కోసం వరాలు, ఆశిరయ్యకు దగ్గరగా
 జరిగి-

"శేమలమ్మగోరు... మన అమ్మిని
 బడిలెయ్యమంటంది" అంది.
 ఆశిరయ్య ఆ మాట వినించుకో
 లేదు. వరాలుని దగ్గరకు లాక్కునే
 ఆత్రంలోనే వున్నాడు. వరాలు కాస్తా
 విసుగుతో-
 "...యినబడలేదేటి?" అని మొగుడి
 మూతి మీద పొడిచింది. ఆశి
 రయ్య అప్పడూ బదులు పలకలేదు.
 వరాలు- మళ్ళీ అడగలేదు. ఇద్దరూ
 శరీరాల్లో మాట్లాడుకున్నారు. కొంత
 సేపయ్యాక వరాలు లేచి చీర కుచ్చిళ్ళు
 సర్దుకోసాగింది. ఆశిరయ్య బనీను
 జేబులోంచి బీడి, అగ్గిపెట్టె తీసి బీడి
 అంటించి దమ్ము లాగి-
 "... బడిలెయ్యగాన సరా? బట్టలుం
 డొద్దా? పుస్తకాలుండొద్దా? సదువం
 తేటి... సవకనుకున్నావేటి?" అన్నాడు.
 వరాలు, మౌనంగా గడప దిగి వీధిలో
 చీకటి మూలకు వెళ్ళి; అటునుండొచ్చి,
 కాళ్ళు దులుపుకుంటూ-
 "... బట్టలూ, పుస్తకాల కర్నూ...
 గవరమెంటే పెడతాదట పేదోక పిల్ల
 లకి...!" అని జవాబిచ్చింది.
 "... టీచరమ్మ యింటిల నువ్వు

పనిమనిసిగ సేరడం, యెంత నస్తమో
 యిప్పుడు తెలుస్తంది" అన్నాడు ఆశి
 రయ్య.
 "యేవీ? యేటి నీ ముల్లిరిగిపో
 నాది?" తగవుకి దిగింది వరాలు.
 "... మరింకేటి? ఈ పొద్దు కూతురి
 సదువన్నావు. రేపు కొడుకు వుడితే-
 అడికే సదువంతావు. ఇంకా పిచ్చి
 ముదిరితే- నువ్వు రాత్రి బడికి రడి
 అయి పోయినట్టుగున్నావు..." జవాబి
 చేడు హాస్యంగా ఆశిరయ్య.
 "సాలే సంబడం. యిథం చెడి,
 యిటీవోడ్డి మనువాడితే సచ్చిందాక
 చాపల మోతేనట! అలగుంది నా
 బతుకు. నీతోటి సమంగా కూలీ
 నాలీకి తిరిగిసరికే సరి; యింక నా
 మొగానికే సదువొకటే తక్కువ!" అని
 దెప్పి పొడిచింది వరాలు.
 "... అయ్యవోర్చి కనుక్కోయే...
 మంచి మూర్తం యెప్పుడో..." అన్నాడు
 ఆశిరయ్య ఆవళింతలు తీస్తూ.
 "రేపే మంచి మూర్తమట. శేమ
 లమ్మ సెప్పింది..."
 "...లేడికి లెగిసిందే యేళ
 లాగుందే... నీతోటి" నిద్రలోకి వెళ్ళి
 పోయేడు ఆశిరయ్య. గడపలో ఆ
 మూల పడుకున్న కూతురు సరస్వతిని
 తీసుకుని తన పక్కనే పడుకోబెట్టి
 ముద్దాడింది వరాలు.

గుండెలు బాదుకుంటూ వచ్చింది
 వరాలు.
 "...కూతురా, కూతురా! నా సదు
 వుల తల్లీ, సరస్వతీ! నిన్ను ముట్టుకున్న
 ముస్తీ గండల మీద మూడు పీడు
 గులు పడాలే తల్లీ... తల్లీ. నిన్ను
 దుస్తుల పాల బెట్టసినానే. అమ్మా...
 సరస్వతీ, పలుకమ్మా పలుకు! కళ్ళికి
 సూడమ్మా... సూడు" అని స్త్రీహా
 కోల్పోయిన సరస్వతిని కుదుపుతూ
 యేడుస్తోంది వరాలు. ఆశిరయ్య ఆచే
 తనుడై మౌనంగా రోదిస్తున్నాడు.
 డాక్టర్ కోసం చూసింది వరాలు.
 ఆసుపత్రిలో యెటు చూసినా
 రోగులూ, వారి బంధుమిత్రులూ
 తప్ప, డాక్టర్లొకడూ కన్పించలేదు. గానీ
 పత్రికల వాళ్ళ మాత్రం వదలడం
 లేదు. అఘాయిత్యం గురించే అడుగు
 తారు. సరస్వతిని ఫోటో తీస్తామంట
 టారు. ఎవరి మీద అనుమానం అని
 అడుగుతారు.
 "అఘాయిత్యం జరిగినపుడు...
 యెవరేనా వున్నారా?"
 "ఆ దేవుడున్నాడు..."
 "మీ అమ్మాయికి- వాళ్ళు యింతకు
 ముందు తెలుసా?"
 "... పాములోటి సుట్టరికాలేవు
 బాబూ..."
 "వాళ్ళు- యెవరో పెద్దమనిషికి
 చెందిన మనుషులట గదా?" అఘా
 యిత్యం చేసిన వ్యక్తులకు గత
 రాజకీయ అండ గురించి అధిగారు
 విలేఖర్లు. అది యే మేరకు అర్థమై
 దోగానీ వరాలు-
 "... యిది రాములోరి అయి
 వోద్య (అయోధ్య) కాదు. రావనాసు
 రిడి లంక!" అని జవాబిచ్చింది.

థాంక్యూ మిస్టర్ పిచ్చె!

చస్తే చచ్చేవు గానీ మా బాగా చచ్చేవు
అశోక్, గొడ్డళ్ళ రామారావు కాదుగా నీ పేరు
అందుకే నీ చావు నాలుక్కొళ్ళ పశువుకి చిన్న-షాక్ అయింది
అబ్బే అది తోకతో దులిపేసుకుంటుందనుకో
గురూ...

నువ్వు బ్రతకడం అనేది నీ ఆరాటం మాత్రమే
ఏం చెయ్యాలో నిర్ణయించాల్సిన వాళ్ళకు నువ్వో
పరారీలో వున్న క్రిమినల్ని మాత్రమే కావడంతో
నీ జీవితేచ్ఛ వాళ్ళకి పరారీ పాచికలా కన్పించింది
నీ కిది మొదటి సారేమోగానీ

మా యమధర్మరాజులుం గారు ఇలాటి వెన్నె చూసుంటారు
సరేగానీ, క్విలన్ నించే సింగపూర్ కార్పొరేటాకాశం లోకి
రాకెట్లా నువ్వు దూసుకెళ్ళినవ్వడు ఎంత ఆనందం
పరుగు పందెం వ్యవస్థలో నువ్వు విజయాశ్వాసివి
బిస్కెట్ తిరగబడింది- మిత్రమా - విధిబలీయం

రోజు రోజు ప్రజాస్వామ్యాన్ని తల్చుకుని-గాంధీకి దగ్గం పెట్టి
కుమిలిపోయే వాళ్ళందరికీ నీ చావు ఇంట్రెస్ట్ పుట్టించింది
నీ చావేం సాధించి చచ్చేదేం లేదు గానీ

ఈ దుర్మార్గం కుప్పకూలినదాకా ఇలాటి చావులూ తప్పవమకో
అయితే 'ఆ' ఇంటి కుక్క ఆ యింటి చుట్టూనే కర్చింది
అదీ నే చెప్పదల్చింది అంతే.... మిత్రమా

మహాప్రస్థానాంతరం బిస్కెట్టు వుండదు, కేకూ వుండదు
జీడిపప్పు సమాధి తప్ప
అయినా నా తాపత్రయంగానీ... తాగొద్దంటే విన్నావా?

●అశోక్ - 1985లో కామెర్లు వచ్చి రాజమండ్రి సెంట్రల్ జైల్ 2-B బ్లాకులో
డాక్టర్ నిర్లక్ష్మణికి బలై చనిపోయిన రాజకల్ రిమాండ్ సీజనర్
గొడ్డళ్ళ రామారావు: 1991 ఆక్టోబర్ 14వ తేదీ నాడు రాజమండ్రి సెంట్రల్
జైల్ 5-B బ్లాకులో తీవ్రమైన జ్వరంతో, డాక్టర్ నిర్లక్ష్మణికి బలైపోయిన
జీవితశైలి. ఇతని మరణంపై న్యాయవిచారణ జరిపించాలనే డిమాండ్తో
15 వందల మంది ఖైదీలు దాదాపు వారం రోజులు నిరాహారదీక్ష చేసినా
ప్రభుత్వం పట్టించుకోలేదు.

- భరద్వాజ

లంకలో ఇటీవలే ఎన్నికల జరిగేయి.
ప్రతిపక్షంలో వున్నవాళ్ళు- అధికార పక్ష
మైనారు. తంతే బూరెల గంపలో
పడ్డట్టు... కొందరు పదవుల్లో కొచ్చేరు.
ఎలక్షన్ ముందురోజే గానీ - బాబ్జీ- ఆ
డేరింగ్ చెయ్యకపోతే- రవణయ్యగారు
గెల్చేవారూ కాదు, మంత్రి పదవిలోకి
వచ్చేవారూ కాదు... అంటారు.

"... సరిగా సరుకు నింపేసి, జీవు
కదిలించి బైపాస్ రోడ్డు కొచ్చేను.
పైలేటు గోడు.. యింఫర్మేషన్
తచ్చేడు! ఏటి సెయ్యడం? మూడు
వేళ్ల తోటి పోలీసోళు మాటుగాసినా
రని సెప్పాడు. ఏటి సెయ్యడం? జీవు
లోకి-సు సేను. జీవు నిండా సరుకుంది.

సరుకు జూత్తే- సేనా ముక్కెం రేపు
టికి! మరటు జూస్తే పోలీసోల మాటు!
ఏటి సెయ్యడం! నా గురించి బయ్యం
భేదు, సరుగురుంచే బయ్యం! అయ్య
గోరు దీని మీదే ఆధారపడున్నారు.
ఇది యీ రేతికి యెవులికందవొల్పిం
దాల్లకందిపోవాల! అంతే! మరిక
ఆలోసించలేదు. ఆపద్భాంధవుడా, అర
సివిల్లి సూర్యారాయణమూర్తి... నువ్వే
వున్నావ్ దిక్కు- అని మొక్క మొక్కే,

'యొక్కరా జీవీ పైలేటుగా' అన్నాను.
అంతే! ఏక్వీలేటరు మీద కాలు
ఎచ్చెర్ల దాకా తియ్యలేదు...." అని
ఊపిరి పీల్చుకుందుకు ఆగేడు బాబ్జీ.
అప్పడండుకున్నాడు పైలేట్ గాడు.

"గాలి పటమయిపోయిందనుకోండి
జీవీ. బైపాసు దాటింత్వార లారీలు
ఆపి మామూలు దండుకుంతండ్లు
పోలీసోలు. ఆళ్ల కల్లల ధూలి యెగ
రేసి- యెల్లింది మా జీవీ. ఆ యెళ్లడం
యెళ్లడం, ఎచ్చెర్ల సోంబాబు సాలల
ఆగింది. అక్కడ కొంత సరుకు అప్ప
జెప్పేం. అక్కడొచ్చి, నాడు తోవంట
ఎస్కొంపురం, అట్టింది రోడ్డు దాటి
రణస్థలం తిరిగిసి, ఎవుల్లి ఆళ్లకప్పజెప్పి,
ఖాలీ జీవు తిరొగొస్తంటే పట్టుకున్నారు
బ్రిడ్జికాడ పోలీసోలు" అని ఆగేడు
పైలేటుగాడు.

"... సూసోమన్నాం. ఏటుంటే
గదా భయపడంకి" అని హాయిగా
నవ్వేడు బాబ్జీగాడు.

ఆ విధంగా ఆ మర్నాడి ఎన్నికల
రోజుకి, రవణయ్యగారి వర్గం మను
షులకి సారా డబ్బాలూ, కత్తులూ
కటార్లూ, బాంబులూ సక్రమంగా చేర
వేసిన ఘట్టాన్ని వర్ణించేడు బాబ్జీ.

"నీలాంటి డ్రైవర్లు నియోజకవర్గా
వికి వచ్చున్నే... నీట్లన్నీ మనవే
అయ్యున్ను..." అని ఆ పార్టీ జిల్లా
శాఖ అధ్యక్షుడు బాబ్జీ లాంటి వాళ్ళు
యొక్కవమంది లేనందుకు నొచ్చు
కొని, బాబ్జీని మెచ్చుకున్నాడు.

బాబ్జీ లాంటి డ్రైవరుండటం వల్లనే,
ప్రజాస్వామ్య ఎన్నికల్లో రవణయ్యగారు
గెలిచారు! మంత్రి అయినారు. ఆ
తర్వాత కొన్నాళ్ళకి- జరిగిన మండల
ఎన్నికల్లో- పైలేట్ గాడు మండలా

ధ్యక్షుడైనారు. పదవులొద్దన్నాడు బాబ్జీ.
మంత్రి గారికి డ్రైవర్ గా వుండిపో
యేడు.

పదవులయితే వద్దన్నాడు గానీ-
పది కాసులు కూడబెట్టి మార్గాలు
వొద్దనలేదు బాబ్జీ. పట్టణంలో
బి.సి. కోలనీ కాంట్రాక్టరైనాడు.
ఆ కోలనీలోనే రెండు ట్రీన్సులు-
ఒకటి తన పేరునా, మరోటి తన
భార్య సీతారత్నం, డాటర్స్ రాజయ్య
పేరునా లబ్ధి పొందేడు. ఆ రెండు
ట్రీన్సులే- దృఢంగా కట్టేడు. మిగిలినవి
అసెంబ్లీ కాల పరిమితిని చూస్తాయో,
చూడవో...! కాంట్రాక్టులో మిగిలిన
సొమ్ముతో గేదెలు కొని, రాజయ్యను
కాపలా పెట్టించేడు. గరల్స్ హాస్టల్ కి-
పాలుపోసే కాంట్రాక్టు పొందేడు. గరి
కడుచ్చులా వొత్తుగా పెరిగిపోసాగాడు
బాబ్జీ! గరల్స్ హాస్టల్ చూసేడు -
సరస్వతిని... ఓ రోజు!

"బాబ్జీ గాడిని తోస్సేరట గదా
జెయిళ్ళ?"

"తోసేక ముద్దించుతారేటి? ఆడు
జీసిన పనెలాటిది?"

"ఆడికి తోడు మరోడున్నాడట.
ఎక్స్ సర్వీస్ మేన్ అట?"

"ఆ! ఇద్దరు కొడుకుల్నీ తోస్సేరు..."

"స్టూడెంట్లూ, మహిళా సంఘా
లోళ్ళూ దిగబట్టి... ఆ కొడుకుల్ని
మూసేరు. లేపోతే... యింత గోరమూ
బయటికి రాకపోను..."

"ఆ పిల్లకి చదువూ, ఆ తల్లిదండ్రు
లికి ఫింఛనూ, ఆ పిల్ల అన్నదమ్ముడికి
ఉద్యోగమూ... యిస్తామని ప్రభుత్వం
హామీ ఇచ్చింది..."

"ఆ హామీలు... జీవోలు రేవులు
దాటి రావాల గదా?"

"రాపోతే... వొప్పకుంటారేటి యీ
సంగపోళ్ళు?"

ఎక్కడికక్కడ... యివే చర్చలు,
మూడో రోజుకి సరస్వతికి స్వహా
వచ్చింది. అవయవాల బాధ తగింది.
మనసులో బాధ ఆరంభమయ్యింది.
మెదడులో ఆలోచనలు కదలాడసా
గేయి. ఊరిలో హైస్కూల్ చదువ
యిపోయేక, ఆగిపోమని తల్లి దండ్రు

చెప్పే వినకుండా పట్టం కాలేజీలో చేరింది. హాస్టల్ సీటాచ్చింది గనక యిబ్బందుండదని నచ్చ చెప్పింది. తల్లి దండ్రులకు పేరు వచ్చే విధంగా - చదువులో విజయాలు సాధించాలనుకుంది. ఎన్నెన్ని కలలు... కాలి పోయామో కదా? చెక్కెళ్ల మీదుగా కన్నీటి ధార....! అశిరయ్య- తుండు గుడ్డతో కూతురి కన్నీటిని తుడిచేడు. వరాలు- గోకోజ్ కలిపి కూతురి నోటికి గ్లాస్ అందిచ్చింది. అప్పడే వచ్చిన డాక్టర్ గారు- సరస్వతికి నయమైందనీ, డిశ్చార్జీ నోట్ అందిచ్చేరు. బెడ్ ఫాలీ చేయమన్నారు.

మరో వారం రోజుల తర్వాత- ఓ ఉదయం వేళ! సీతారత్నం భుజాల నిండుగా చీర కొంగు కప్పకొని, రమణయ్య గారి దగ్గరకు వచ్చింది. తోడుగా నాలుగేళ్ళ కూతురుంది. ప్రక్కనే ట్రంకుపెట్టె మోస్తూ తండ్రి రాజయ్య వున్నాడు. వాళ్లను చూసి రమణయ్యగారు-
 "... యేవర్రా? యేవిల గొచ్చేరు?" అనడం గేరు.

కూతురు కోర్కె!

"మామగారూ! మీ అమ్మాయికి నా నడుము పట్టుకుని కూర్చోవాలనిపిస్తోందట" అన్నాడు పండుగకు వచ్చిన అల్లుడు.
 "అర్థమయిందేలే. స్కూటర్ కావాలని కదా... కొనిస్తాలే" అన్నాడు అయన నవ్వుతూ.

- దావులూరి

"... యేడ్చి, యేడ్చి నా కూతురు సచ్చిపో దేబ్ బయ్యమేస్తంది బాబుగోరూ..." అన్నాడు సీతారత్నం తండ్రి.
 "...యేల యేడుపు? ఆ దెస్టోడి కోసమేనా?" అడిగేరు రమణయ్యగారు.
 దెస్టోడో, మంచోడో- భర్త గదా అని అంటుందని రమణయ్యగారు సీతారత్నం వైపు చూసేరు. కానీ, సీతారత్నం యేమీ అనేదు.
 "... హాస్టల్లోళ్ళ పాలు కాంట్లాక్కు రద్దు జేస్తారు..." చెప్పాడు సీతారత్నం తండ్రి.
 "... చెయ్యిరేటి? పాములికి పాలు పోసి మొక్కుతాం గానీ; పాములైత పాలు పాయింఛుకోగలమేటి? నాలో

జులు పోతే మరొక్కాడ యిప్పిస్తానే..." హామీ ఇచ్చారు రమణయ్యగారు.
 "పిల్ల భయపడిపోతంది..."
 "... యేల భయం? ఏటయిపోద్ది? ఏటవదు! నీనున్నాన గదా. నాలోజు లాగితే, బెయిలు మీద తీసికెరానా? ఆడు లేకపోతే నాకు మాత్రం యెల్లి గలేదేటి? కారు యెక్కాలంటేనే... విసవిసగా వుంది" అని విచారం వ్యక్త పరిచేరు రమణయ్యగారు.
 అప్పుడు నోరు విప్పింది సీతారత్నం. టైడు కొంగుని వ్రేళ్లతో చుట్టుకుంటూ, గుండెల్లో రూపుదిద్దుకున్న ఒక్కో మాటా, స్వస్థంగా పలికింది-
 "... అందుకే యిం గుంది. ఆడు బయటికొచ్చేస్తాడనే భయం. ఆడు లేక

పోతేనే- నాకు బాగున్నాది. తగు వుల్లేవు. తన్నుల్లేవు. ప్రాణం సుకం గుంది.
 నెల్లెల్లాటి దాన్ని కాటేసిన యిస పాము ఆడు. అడికి బెయిలొక పుట్టు. మీ యిల్లు అంతకంటా పెద్ద పుట్టు. పుట్టలోని పాములుకి... పాలు పోసి మొక్కుతాం గానీ, పక్కలో యేసుకొని తొంగోము. ఇంకా, వాదలక యెనకాల బడిలే... యేటి జేస్తాం? నాగ దేవతకో మొక్కు మొక్కి- కొట్టి సంపుతాం.
 అడ్చి... నా యెనకాల పడొ ద్దని నెప్పండి. ఏ పుట్టలో వుంచు తారో వుంచుకోండి" అని చెప్పి; కూతుర్ని, తీసుకు నడిచింది సీతారత్నం. ట్రంకు పెట్టె మోసుకుంటూ రాజయ్య కూతురి వెనక నడక సాగించేడు.
 రమణయ్యగారు- ఓ క్షణం సిగ్నేస్టులై వుండిపోయేరు అద్దం మీది పాములా! ఆ తర్వాత యింట్లోకి వెళ్ళడానికి సంశయించేరు. ఇల్లు- పెద్ద పుట్టలా అనిచింది. సీతారత్నం మాటలే... గింగిర్లు తిరిగేయి!

ఉబ్బసం వ్యాధికి ప్రత్యేక చికిత్స

దగ్గు, ఆయాసము, ఇన్నోఫీలియా, సోరియాసిస్ మొ. సమస్త చర్మవ్యాధులకు, కీళ్ళనొప్పిలకు, సమస్త దీర్ఘవ్యాధులకు, సమస్త చర్మవ్యాధులకు, దాంపత్యసుఖము లేకపోవుట, సంతానము లేకపోవుట, లైంగిక (నరముల) సమస్యలకు, దురభ్యాసమువలన కలిగిన నరముల బలహీనతకు అనువంశిక ఆయుర్వేద చికిత్సా నిపుణులు- "ఆయుర్వేద అలంకార" డా. డి. మార్కండేయులు ఆయుర్వేద థియేట్ & ఆయుర్వేద స్పిన్ సైషిల్స్. పోస్టుద్వారా కూడా చికిత్స కలదు. సంప్రదించండి: డా. డి. మార్కండేయులు, పార్కు రోడ్డు, గుడివాడ-521 301. ఫోన్: 42522 & 2540.

క్యాంపులు:

- ప్రతి నెల 1, 16 తేదీలలో రాజమండ్రి, హోటల్ అశోకాలో, కోటగుమ్మం వద్ద.
- ప్రతి నెల 2, 17 తేదీలలో కాకినాడ, వీనస్ ఎ.సి. లాడ్జి, కల్తనా టాకీస్ వద్ద.
- ప్రతి నెల 6, 21 తేదీలలో భీమవరం, సత్యకృష్ణ లాడ్జి, జువ్వలపాలెం రోడ్.
- ప్రతి నెల 9వ తేదీ ఒంగోలు, హోటల్ పూర్ణిమలో, బస్టాండ్ వద్ద.
- ప్రతి నెల 10వ తేదీ నెల్లూరు, హోటల్ చిన్ని ఇంటర్నేషనల్ (ఎ.సి.), శ్రీనివాస థియేటర్ సందు.
- ప్రతి నెల 11వ తేదీ ప్రొద్దుటూరు, D.C.S.R. కాంప్లెక్స్ (లాడ్జి)లో, R.T.C. బస్స్టాండ్ ఎదురుగా.
- ప్రతి నెల 25వ తేదీన ఖమ్మం, హోటల్ కిన్నెర (ఎ.సి.)లో, బస్స్టాండ్ వద్ద.
- ప్రతి నెల 26వ తేదీన కొత్తగూడెం, హోటల్ లేపాక్షిలో.

* ప్రతి క్యాంపులోనూ ఉ. గం. 10 నుండి రాత్రి గం. 10 వరకు. పై క్యాంపు తేదీలు మినహా మిగిలిన రోజుల్లో డాక్టరుగారు గుడివాడ క్లినిక్లో ఉంటారు.